uurimiste eesmärgiks sai. Tema esimesed jutlused ei leidnud suuremat tähelepanemist ja kui weel tundmata mees läks tema aastal 1482 San Marko Dominikanlaste kloostresse Florenzi linna, kust tema mõne aasta pärast kõiki Italiat pidi kihisema panna. Florenz oli sel aeal weel wabariik, aga Medici suguwõsa, ülirikkad kaupmehed, oliwad asju nii targast oma kasuks tarwitada oskanud, et juba teine põlw nende sugust, seekord uhke Lorenzo Medici, kõikide üle walitses ja il Principe, würst, nimetatud sai. Lorenzo oli wägiwaldne, omas sügawamas loomuses toores mees, aga temal oliwad head anded, mille abil tema kõiki omastanud li, mida sel aeal teaduseks peeti ja omas uhkes palees kogus tema kõiki, kes Greekamaal ja Itaalias kui teaduse ja kunsti esimehed maksiwad, sel aeal, kus nendanimetatud „Renaissance", s. o. wanaaegse teaduse ja kunsti uuestsündimise-aeg, alga. Selle-aegne haridus oli läbi ja läbi umbkhristlikuks saanud; teaduste waldkondas maksis ainult Plato' ja Aristoteles'e üliteadus. Wana-aegsete tarkade tarkuse uurimine oli pühakirja ja nendanmetatud kiriku-isade kirjade uurimist kõrwale saatnud. Florenzis oli üks suurkool asutatud, kus Greeklased ja Itaalialased wõidu, kõikide ees Lorenzo, ainult Plato kirjasi lugesiwad ja seletasiwad; nende esimees Marsilius

Ficinus, üks kanonikus (kiriku ülema nõukogu liige) San Lorenzo'st, pids koguni Plato kuju ees oma palweid. Sel eal kirjutas kardinal Bembo ühe oma ametiwennale: „Ära lue püha Paulus'e kirjasi, nende toors sõnakäik rikub Sinn ilutundmist; jäta seda lapsiut tegu maha, see on ühe tõsise mehe kohta kõlwau."

Florenzi linnas oli seda uut paganust waimustusega wasta wõetud, ui ka Katholiigi kiriku wälised kombed suure hoolega peetud saiwad. Kõik linn näitas nagu üks WanaGreeklaste kool wälja; kõik oli kanges tuhinas wanu käekirjasi ja kujusi otsimas. Pärast Konstantinopeli ärawõtmist Türklaste läbi aastal 1453 Italiasse põgenenud Greeklased saiwad Florenzis waimustusega wasta wõetud ja Lorenzo Medici kõikidest kiidetud, et neist nii palju lugu pidas. Selle kõrwas oskas tark Medici rahwast kõiksuguste pidudega tõsisematest mõttest eemal hoida ja tegi ise lauluši pööraste karnewalipidude tarwis, nii toored, kui neid seesuguste pidudega toorestatud rahwas iganes pärida wõib. See oli üks alaline keeritus ämedamatest ja peenematest pattudest, milles jõik linn elas. Ja sellesse Babelisse oma peene haridusega, alalise kahtlemisega südames, khristliku kombete wärwi all ja alaliie pilkamisega mokkade peal, sellesse ülemeelisesse ja salalikusse, ühest põrgu-targast wägi-